

3. En annan galning trodde och Mitt här af silke vara; Min hals, han sade, wore gjord Af alabaster bara. En gammal löjlig kärleksnarr Skrek i sin djupa smärta, Då han af mig utfrattad blef: "Du har ett stenhårde hjerta!"

4. Den tåfaste bland gracerna, Som sköna Venus tjena, I fågring, sad' man, war ett noll Emot mig stackars Lena, Som, utan både far och mor, I herregårdstjenst är stadder Hos samma rika brukspatron, Som wid mitt dop stod fadder.

5. Den ene narren på min hand Wäl tusen kyssar tryckte; Den andre sakta uti fjoln Mig tätt och ofta tryckte; I kunden mig den tredje nöd Och ropte: sköna blomma! Du är för lander alltför tåf, Du bör till staden komma.

6. På knäna många föllo ned Och sade till min ära, Att jag som drottning wore wärd Att diademert bära, Att som gudinna hyllning få Af alla manspersoner, Och att tillbedjas öfwer allt, I kjojer och på throner.

7. Kort sagde: jag bara dylikt snack Af stadsbo'erna fick höra; De allting annorlunda se, An wi på lander göra; Och skälet dertil will jag nu I tyfhet er berätta: Det wälder ögonen af glas, Som de på näsan sätta.

14. Den blommans älskling, som i staden var,
15. Den blommans älskling, som i staden var,
16. Den blommans älskling, som i staden var,
17. Den blommans älskling, som i staden var,
18. Den blommans älskling, som i staden var,
19. Den blommans älskling, som i staden var,
20. Den blommans älskling, som i staden var,
21. Den blommans älskling, som i staden var,
22. Den blommans älskling, som i staden var,
23. Den blommans älskling, som i staden var,
24. Den blommans älskling, som i staden var,
25. Den blommans älskling, som i staden var,
26. Den blommans älskling, som i staden var,
27. Den blommans älskling, som i staden var,
28. Den blommans älskling, som i staden var,
29. Den blommans älskling, som i staden var,
30. Den blommans älskling, som i staden var,

GS 855

3. En annan galning trodde och Mitt här af silke vara; Min hals, han sade, wore gjord Af alabaster bara. En gammal löjlig kärleksnarr Skrek i sin djupa smärta, Då han af mig utfrattad blef: "Du har ett stenhårde hjerta!"

4. Den tåfaste bland gracerna, Som sköna Venus tjena, I fågring, sad' man, war ett noll Emot mig stackars Lena, Som, utan både far och mor, I herregårdstjenst är stadder Hos samma rika brukspatron, Som wid mitt dop stod fadder.

5. Den ene narren på min hand Wäl tusen kyssar tryckte; Den andre sakta uti fjoln Mig tätt och ofta tryckte; I kunden mig den tredje nöd Och ropte: sköna blomma! Du är för lander alltför tåf, Du bör till staden komma.

6. På knäna många föllo ned Och sade till min ära, Att jag som drottning wore wärd Att diademert bära, Att som gudinna hyllning få Af alla manspersoner, Och att tillbedjas öfwer allt, I kjojer och på throner.

7. Kort sagde: jag bara dylikt snack Af stadsbo'erna fick höra; De allting annorlunda se, An wi på lander göra; Och skälet dertil will jag nu I tyfhet er berätta: Det wälder ögonen af glas, Som de på näsan sätta.

Emenne alldeles Nya och mycket vackra

W i f o r.

Den Första:

Prestens dotter i Taubenhain.

I Kyrkoherdens trädgård wid Taubenhain.

Den Andre:

Lenas äfventyr i Staden.

Jag länge önskar att till sta'n få komma.

Önskning,

och J. P. Sandström, red.

1. *Den första:*
 2. *Den andra:*
 3. *Den tredje:*
 4. *Den fjärde:*
 5. *Den femte:*
 6. *Den sjätte:*
 7. *Den sju:*
 8. *Den åtta:*
 9. *Den nio:*
 10. *Den tio:*
 11. *Den elva:*
 12. *Den tolv:*
 13. *Den tretton:*
 14. *Den fjorton:*
 15. *Den femton:*
 16. *Den sexton:*
 17. *Den sju:*
 18. *Den åtta:*
 19. *Den nio:*
 20. *Den tio:*
 21. *Den elva:*
 22. *Den tolv:*
 23. *Den tretton:*
 24. *Den fjorton:*
 25. *Den femton:*
 26. *Den sexton:*
 27. *Den sju:*
 28. *Den åtta:*
 29. *Den nio:*
 30. *Den tio:*
 31. *Den elva:*
 32. *Den tolv:*
 33. *Den tretton:*
 34. *Den fjorton:*
 35. *Den femton:*
 36. *Den sexton:*
 37. *Den sju:*
 38. *Den åtta:*
 39. *Den nio:*
 40. *Den tio:*
 41. *Den elva:*
 42. *Den tolv:*
 43. *Den tretton:*
 44. *Den fjorton:*
 45. *Den femton:*
 46. *Den sexton:*
 47. *Den sju:*
 48. *Den åtta:*
 49. *Den nio:*
 50. *Den tio:*
 51. *Den elva:*
 52. *Den tolv:*
 53. *Den tretton:*
 54. *Den fjorton:*
 55. *Den femton:*
 56. *Den sexton:*
 57. *Den sju:*
 58. *Den åtta:*
 59. *Den nio:*
 60. *Den tio:*
 61. *Den elva:*
 62. *Den tolv:*
 63. *Den tretton:*
 64. *Den fjorton:*
 65. *Den femton:*
 66. *Den sexton:*
 67. *Den sju:*
 68. *Den åtta:*
 69. *Den nio:*
 70. *Den tio:*
 71. *Den elva:*
 72. *Den tolv:*
 73. *Den tretton:*
 74. *Den fjorton:*
 75. *Den femton:*
 76. *Den sexton:*
 77. *Den sju:*
 78. *Den åtta:*
 79. *Den nio:*
 80. *Den tio:*
 81. *Den elva:*
 82. *Den tolv:*
 83. *Den tretton:*
 84. *Den fjorton:*
 85. *Den femton:*
 86. *Den sexton:*
 87. *Den sju:*
 88. *Den åtta:*
 89. *Den nio:*
 90. *Den tio:*
 91. *Den elva:*
 92. *Den tolv:*
 93. *Den tretton:*
 94. *Den fjorton:*
 95. *Den femton:*
 96. *Den sexton:*
 97. *Den sju:*
 98. *Den åtta:*
 99. *Den nio:*
 100. *Den tio:*

1. *Den första:*
 2. *Den andra:*
 3. *Den tredje:*
 4. *Den fjärde:*
 5. *Den femte:*
 6. *Den sjätte:*
 7. *Den sju:*
 8. *Den åtta:*
 9. *Den nio:*
 10. *Den tio:*
 11. *Den elva:*
 12. *Den tolv:*
 13. *Den tretton:*
 14. *Den fjorton:*
 15. *Den femton:*
 16. *Den sexton:*
 17. *Den sju:*
 18. *Den åtta:*
 19. *Den nio:*
 20. *Den tio:*
 21. *Den elva:*
 22. *Den tolv:*
 23. *Den tretton:*
 24. *Den fjorton:*
 25. *Den femton:*
 26. *Den sexton:*
 27. *Den sju:*
 28. *Den åtta:*
 29. *Den nio:*
 30. *Den tio:*
 31. *Den elva:*
 32. *Den tolv:*
 33. *Den tretton:*
 34. *Den fjorton:*
 35. *Den femton:*
 36. *Den sexton:*
 37. *Den sju:*
 38. *Den åtta:*
 39. *Den nio:*
 40. *Den tio:*
 41. *Den elva:*
 42. *Den tolv:*
 43. *Den tretton:*
 44. *Den fjorton:*
 45. *Den femton:*
 46. *Den sexton:*
 47. *Den sju:*
 48. *Den åtta:*
 49. *Den nio:*
 50. *Den tio:*
 51. *Den elva:*
 52. *Den tolv:*
 53. *Den tretton:*
 54. *Den fjorton:*
 55. *Den femton:*
 56. *Den sexton:*
 57. *Den sju:*
 58. *Den åtta:*
 59. *Den nio:*
 60. *Den tio:*
 61. *Den elva:*
 62. *Den tolv:*
 63. *Den tretton:*
 64. *Den fjorton:*
 65. *Den femton:*
 66. *Den sexton:*
 67. *Den sju:*
 68. *Den åtta:*
 69. *Den nio:*
 70. *Den tio:*
 71. *Den elva:*
 72. *Den tolv:*
 73. *Den tretton:*
 74. *Den fjorton:*
 75. *Den femton:*
 76. *Den sexton:*
 77. *Den sju:*
 78. *Den åtta:*
 79. *Den nio:*
 80. *Den tio:*
 81. *Den elva:*
 82. *Den tolv:*
 83. *Den tretton:*
 84. *Den fjorton:*
 85. *Den femton:*
 86. *Den sexton:*
 87. *Den sju:*
 88. *Den åtta:*
 89. *Den nio:*
 90. *Den tio:*
 91. *Den elva:*
 92. *Den tolv:*
 93. *Den tretton:*
 94. *Den fjorton:*
 95. *Den femton:*
 96. *Den sexton:*
 97. *Den sju:*
 98. *Den åtta:*
 99. *Den nio:*
 100. *Den tio:*

Den första:
 1. Rörkoherdens trädgård vid Taubenhain
 Går ett af de nattliga spöken. Det dystrar så
 ängsligt vid lössalens fot, Det kastar och
 prästlar och spjerner emot, Likt dufwan, som
 gripes af höken.
 2. Vid groddammen smyger om natten ett
 blöf, Som sorgligt flammor och skiner; Der
 har ingen värt hvarken rot eller hägn, Ei nå-
 gonsin faller der dagg eller regn, Blott vinden
 der klagande hviner.
 3. Herr Pastorens dotter i Taubenhain
 Stod en gång i skor som en blomma; Och
 menlös var flickan och wacker hon war. En
 mängd af fetare alla dar Ell henne i Prest-
 gården komma.
 4. Och der bortom bäcken, på kullen ett stort
 Ser ner öfwer byen i dalen. Det prästlar så
 präktigt med rikedom och smak; Som speglar
 dess fönster, som stål är dess tak, Som glän-
 sande silfwer-portalen.
 5. Der lefde en herre i sus och dus: Bon
 Falkenstein, säger min saga. At slottet såg
 jungfrun beständigt på sned, Beständigt slog
 hjertat, när ungherren red I lysande rustning
 att jaga.
 6. På silkeslent papper till henne han skref,
 Omrandadt med gyllene kanter; Han sände, in-
 fattad i perlor och guld, Sin bild uti hjerte-
 form, så nytt och huld. Derjemte en ring med
 demanter.

35. Hon uppres med blodiga fingrar en glas
 Vid dammen inunder en backe. Der hwile i
 Gud, min öfvelige son! Der hwila för allid
 från jemmer och hån! Från steglen mig för-
 värne hake!
 36. Och detta är blöf, som, sorgligt och
 hemst, Vid groddammen flammor och skiner;
 Der har ingen värt hvarken rot eller hägn.
 Ei någonsin faller der dagg eller regn, Blott
 vinden der klagande hviner.
 37. Från galsbacken högt, bakom trädgår-
 dens mur, Och högt ibland steglen och hjulen,
 Ser hennes dödfalle ännu från en stång —
 Ser ner öfwer grästen, blott tre qvarter lång
 — Så dyfter, så tom och så mulen.
 38. Der smyger en flugga, så sorglig och
 blek, När nätterna steglen betäcka, Från gals-
 backen neder till groddammens strand, Will
 släcka den illa öfveliga brand — Och suckar,
 och kan den ej släcka.
 Den Andra:
 Jag läggde öfkat att till så'n så komma och
 der stå, Hwad lefnadsfärd, hwad mod och
 ion Bländ stadsfolket på råda. Men förs!
 hwad jag förwäntad blef, Så jag dem hörde
 pladdra Ett språk, till halsen Swenska blott,
 Och idel lappri sladdra.
 2. Swå stjernor påstod en sig se I mina
 ögons ställe, Och som en ros jag blomstrade,
 Skref högt en annan ställe: Den tredje jemrade
 sig swärt, För det jag honom sårat, Och med
 mitt ögas hwaga plit Hans hjerta genombärat.